

Mikeitz Aleph

[Genesis]

(41)17:Pharaoh spoke to Yoseph, "In my dream, behold, I stood on the brink of the river:

18:and, behold, there came up out of the river seven cows, fat-fleshed and of good form. They fed in the reed-grass,

19:and, behold, seven other cows came up after them, poor and of very bad form and lean-fleshed, such as I never saw in all the land of Egypt for badness.

20:The lean and bad cows ate up the first seven fat cows,

21:and when they had entered inside of them, it couldn't be known that they had entered inside of them, but they were still bad to look at, as at the beginning. So I awoke.
22:I saw in my dream, and, behold, seven ears came up on one stalk, full and good:

23:and, behold, seven ears, withered, thin, and blasted with the east wind, sprung up after them.

24:The thin ears swallowed up the seven good ears. I told it to the magicians; but there was no one who could explain it to me.

25:Yoseph said to Pharaoh, "The dream of Pharaoh is one. What God is about to do He has declared to Pharaoh.

26:The seven good cows are seven years; and the seven good ears are seven years. The dream is one.

27:The seven lean and bad cows that came up after them are seven years, and also the seven empty ears blasted with the east wind; they will be seven years of famine.

28:That is the thing which I spoke to Pharaoh. What God is about to do He has shown to Pharaoh.

29:Behold, there come seven years of great plenty throughout all the land of Egypt.

30:There will arise after them seven years of famine, and all the plenty will be forgotten in the land of Egypt. The famine will consume the land,

(41)17:וַיִּדְבֹר פַּרְעֹה אֶל-יוֹסֵף בְּחִלְמֵי הַנְּנִי

עֲמַד עַל-שְׂפַת הַיָּאֵר: 18:וַהֲגִה מִן-הַיָּאֵר עֶלְתֹּ שִׁבְעַ

פָּרוֹת בְּרִיאֹת בְּשָׂר וַיִּפֹּת תֹּאֵר וַתִּרְעִינָה בְּאָחוּ:

19:וַהֲגִה שִׁבְעַ-פָּרוֹת אַחֲרוֹת עֶלְוֹת אַחֲרֵיהֶן דִּלּוֹת

וַרְעוֹת תֹּאֵר מְאֹד וַרְקוֹת בְּשָׂר לֹא-רָאִיתִי כַּהֲנָה

בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם לָרַע: 20:וַתֹּאכְלֶנָּה הַפָּרוֹת הַרְקוֹת

וַהֲרַעוֹת אֶת שִׁבְעַ הַפָּרוֹת הָרֵאשֹׁנוֹת הַבְּרִיאֹת:

21:וַתִּבְאֲנָה אֶל-קֶרְבָּנָהּ וְלֹא נֹדַע כִּי-בָאוּ אֶל-קֶרְבָּנָהּ

וּמְרֵאִיהֶן רָע כַּאֲשֶׁר בַּתְּחִלָּה וַאֲיָקֶץ: 22:וַאֲרָא בְּחִלְמֵי

וַהֲגִה | שִׁבְעַ שִׁבְלִים עֶלְתֹּ בְּקִנְיָה אֶחָד מִלְּאֹת וְטִבּוֹת:

23:וַהֲגִה שִׁבְעַ שִׁבְלִים צְנֻמוֹת דִּקּוֹת שְׂדֵפוֹת קָדִים

צְמֻחוֹת אַחֲרֵיהֶם: 24:וַתִּבְלַעַן הַשִּׁבְלִים הַדִּקּוֹת אֶת

שִׁבְעַ הַשִּׁבְלִים הַטִּבּוֹת וַאֲמַר אֶל-הַחֲרֻטָּמִים וַאֲיִן

מִגִּיד לִי: 25:וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-פַּרְעֹה חֲלוֹם פַּרְעֹה אֶחָד

הוּא אֶת אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עֲשָׂה הַגִּיד לְפַרְעֹה: 26:שִׁבְעַ

פָּרֹת הַטִּבּוֹת שִׁבְעַ שָׁנִים הֵנָּה וְשִׁבְעַ הַשִּׁבְלִים

הַטִּבּוֹת שִׁבְעַ שָׁנִים הֵנָּה חֲלוֹם אֶחָד הוּא: 27:וְשִׁבְעַ

הַפָּרוֹת הַרְקוֹת וַהֲרַעַת הָעֶלְתֹּ אַחֲרֵיהֶן שִׁבְעַ שָׁנִים

הֵנָּה וְשִׁבְעַ הַשִּׁבְלִים הַרְקוֹת שְׂדֵפוֹת הַקָּדִים יִהְיוּ

שִׁבְעַ שָׁנֵי רָעַב: 28:הוּא הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל-

פַּרְעֹה אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עֲשָׂה הִרְאָה אֶת-פַּרְעֹה: 29:וַהֲגִה

שִׁבְעַ שָׁנִים בָּאוֹת שִׁבְעַ גְּדוֹל בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם:

30:וְקָמוּ שִׁבְעַ שָׁנֵי רָעַב אַחֲרֵיהֶן וַנִּשְׁכַּח כָּל-הַשִּׁבְעַ

31:and the plenty will not be known in the land by reason of that famine which follows; for it will be very grievous.

32:The dream was doubled to Pharaoh, because the thing is established by God, and God will shortly bring it to pass.

33:Now therefore let Pharaoh look for a discreet and wise man, and set him over the land of Egypt.

34:Let Pharaoh do this, and let him appoint overseers over the land, and take up the fifth part of the land of Egypt's produce in the seven plenteous years.

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְכִלְיָה הָרָעַב אֶת־הָאָרֶץ׃³¹ וְלֹא־יִדָּע
הַשָּׁבַע בְּאֶרֶץ מִפְּנֵי הָרָעַב הַהוּא אַחֲרֵי־כֵן כִּי־כָבֵד
הוּא מְאֹד׃³² וְעַל הַשָּׁנוֹת הַחֲלוּם אֶל־פַּרְעֹה פַּעַמַּיִם
כִּי־נִכּוֹן הַדָּבָר מֵעַם הָאֱלֹהִים וּמִמֶּהָר הָאֱלֹהִים
לַעֲשׂוֹתוֹ׃³³ וְעַתָּה יִרְא פַּרְעֹה אִישׁ נָבוֹן וְחָכָם וַיִּשִׁיתְהוּ
עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם׃³⁴ יַעֲשֶׂה פַּרְעֹה וַיִּפְקֹד פְּקָדִים עַל־
הָאָרֶץ וְחֲמִשׁ אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשֶׁבַע שָׁנֵי הַשָּׁבַע׃

Mikeitz Aleph

[Genesis]

(41)17:Pharaoh spoke to Yoseph, "In my dream, behold, I stood on the brink of the river:

18:and, behold, there came up out of the river seven cows, fat-fleshed and of good form. They fed in the reed-grass,

19:and, behold, seven other cows came up after them, poor and of very bad form and lean-fleshed, such as I never saw in all the land of Egypt for badness.

20:The lean and bad cows ate up the first seven fat cows,

21:and when they had entered inside of them, it couldn't be known that they had entered inside of them, but they were still bad to look at, as at the beginning. So I awoke.
22:I saw in my dream, and, behold, seven ears came up on one stalk, full and good:

23:and, behold, seven ears, withered, thin, and blasted with the east wind, sprung up after them.

24:The thin ears swallowed up the seven good ears. I told it to the magicians; but there was no one who could explain it to me.

25:Yoseph said to Pharaoh, "The dream of Pharaoh is one. What God is about to do He has declared to Pharaoh.

26:The seven good cows are seven years; and the seven good ears are seven years. The dream is one.

27:The seven lean and bad cows that came up after them are seven years, and also the seven empty ears blasted with the east wind; they will be seven years of famine.

28:That is the thing which I spoke to Pharaoh. What God is about to do He has shown to Pharaoh.

29:Behold, there come seven years of great plenty throughout all the land of Egypt.

30:There will arise after them seven years of famine, and all the plenty will be forgotten in the land of Egypt. The famine will consume the land,

וַיִּדְבֹר פַּרְעֹה אֶל-יוֹסֵף בְּחִלְמֵי הַנְּנִי
עָמַד עַל-שֵׁפֶת הַיָּאֵר: וַהֲגִה מִן-הַיָּאֵר עֶלְת שִׁבְע
פְּרוֹת בְּרִיאֹת בֶּשֶׂר וַיִּפֹּת תֹּאֵר וַתִּרְעִינָה בְּאָחוּ:
וַהֲגִה שִׁבְע-פְּרוֹת אַחֲרוֹת עֶלְת אַחֲרֵיהֶן דְּלוֹת
וַרְעוֹת תֹּאֵר מְאֹד וְרָקוֹת בֶּשֶׂר לֹא-רָאִיתִי כַּהֲנֶה
בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם לָרַע: וַתֹּאכְלֶנָּה הַפְּרוֹת הַרְקוֹת
וְהָרְעוֹת אֵת שִׁבְע הַפְּרוֹת הָרַאשׁוֹנוֹת הַבְּרִיאֹת:
וַתִּבְאֲנָה אֶל-קִרְבָּנָהּ וְלֹא נֹדַע כִּי-בָאוּ אֶל-קִרְבָּנָהּ
וּמְרִיאֵיהֶן רָע כַּאֲשֶׁר בַּתְּחִלָּה וַאֲיָקֶץ: וַאֲרֵא בְּחִלְמֵי
וַהֲגִה שִׁבְע שְׁבָלִים עֶלְת בְּקִנְיָה אֶחָד מִלֵּאֹת וְטִבּוֹת:
וַהֲגִה שִׁבְע שְׁבָלִים צְנֻמוֹת דַּקּוֹת שְׂדָפוֹת קָדִים
צְמֻחוֹת אַחֲרֵיהֶם: וַתִּבְלַעַן הַשְּׁבָלִים הַדַּקּוֹת אֵת
שִׁבְע הַשְּׁבָלִים הַטִּבּוֹת וַאֲמַר אֶל-הַחֲרֻטָּמִים וַאֲיִן
מִגִּיד לִי: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-פַּרְעֹה חֲלוֹם פַּרְעֹה אֶחָד
הוּא אֵת אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עָשָׂה הַגִּיד לְפַרְעֹה: שִׁבְע
פָּרִת הַטִּבֹּת שִׁבְע שָׁנִים הִנֵּה וְשִׁבְע הַשְּׁבָלִים
הַטִּבֹּת שִׁבְע שָׁנִים הִנֵּה חֲלוֹם אֶחָד הוּא: וְשִׁבְע
הַפְּרוֹת הַרְקוֹת וְהָרְעוֹת הָעֶלְת אַחֲרֵיהֶן שִׁבְע שָׁנִים
הִנֵּה וְשִׁבְע הַשְּׁבָלִים הַרְקוֹת שְׂדָפוֹת הַקָּדִים יִהְיוּ
שִׁבְע שָׁנֵי רָעָב: הוּא הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל-
פַּרְעֹה אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עָשָׂה הָרָאָה אֶת-פַּרְעֹה: הִנֵּה
שִׁבְע שָׁנִים בָּאוֹת שִׁבְע גְּדוֹל בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם:
וְקָמוּ שִׁבְע שָׁנֵי רָעָב אַחֲרֵיהֶן וְנִשְׁכַּח כָּל-הַשִּׁבְע

31:and the plenty will not be known in the land by reason of that famine which follows; for it will be very grievous.

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְכֹלֶה הָרֶעֶב אֶת־הָאָרֶץ׃³¹ וְלֹא־יֻדָּע
הַשָּׁבַע בְּאֶרֶץ מִפְּנֵי הָרֶעֶב הֵוא אַחֲרֵי־כֵן כִּי־כָבֵד
הֵוא מְאֹד׃³² וְעַל הַשָּׁנוֹת הַחֲלוּם אֶל־פִּרְעֹה פְּעָמִים
כִּי־נִכּוֹן הַדָּבָר מֵעַם הָאֱלֹהִים וּמִמֶּהָר הָאֱלֹהִים
לַעֲשׂוֹתוֹ׃³³ וְעַתָּה יֵרָא פִּרְעֹה אִישׁ נָבוֹן וְחָכָם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם׃³⁴ וַיַּעַשׂה פִּרְעֹה וַיִּפְקֹד פְּקָדִים עַל־
הָאָרֶץ וַחֲמִשׁ אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשִׁבְעַ שָׁנֵי הַשָּׁבָע׃

32:The dream was doubled to Pharaoh, because the thing is established by God, and God will shortly bring it to pass.

33:Now therefore let Pharaoh look for a discreet and wise man, and set him over the land of Egypt.

34:Let Pharaoh do this, and let him appoint overseers over the land, and take up the fifth part of the land of Egypt's produce in the seven plenteous years.

וַיִּדְבַר פַּרְעֹה אֶל-יוֹסֵף בַּחֲלֹמֵי הַנְּנֻי

עֹמֵד עַל-שֵׁפֶת הַיָּאֵר׃ וַהֲנֶה¹⁸ מִן-הַיָּאֵר עֶלְתִּי שִׁבְעַ

פָּרוֹת בְּרִיאוֹת בְּשָׂר וַיִּפֹּת תֹּאֵר וַתִּרְעִינָה בְּאָחוּ׃

וַהֲנֶה¹⁹ שִׁבְעַ-פָּרוֹת אַחֲרוֹת עֲלוֹת אַחֲרֵיהֶן דְּלוֹת

וְרַעוֹת תֹּאֵר מְאֹד וְרַקוֹת בְּשָׂר לֹא-רָאִיתִי כִּהְנֶה

בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם לָרַע׃ וַתֹּאכְלֶנָּה²⁰ הַפָּרוֹת הַרַקוֹת

וְהַרַעוֹת אֵת שִׁבְעַ הַפָּרוֹת הָרֵאשֹׁנוֹת הַבְּרִיאוֹת׃

וַתִּבְאֲנֶה אֶל-קַרְנָה וְלֹא נֹדַע כִּי-בָאוּ אֶל-קַרְנָה

וּמְרִאֵיהֶן רַע כַּאֲשֶׁר בַּתְּחִלָּה וַאֲיָקֹץ׃ וַאֲרָא²² בַּחֲלֹמֵי

וַהֲנֶה | שִׁבְעַ שִׁבְלִים עֲלוֹת בְּקִנְיָה אֶחָד מְלֵאֹת וְטֹבוֹת׃

וַהֲנֶה²³ שִׁבְעַ שִׁבְלִים צְנֻמוֹת דַּקּוֹת שְׂדֵפוֹת קָדִים

צִמְחוֹת אַחֲרֵיהֶם׃ וַתִּבְלַעַן²⁴ הַשִּׁבְלִים הַדַּקּוֹת אֵת

שִׁבְעַ הַשִּׁבְלִים הַטֹּבוֹת וַאֲמַר אֶל-הַחֲרֻטָּמִים וַאֲיִן

מִגִּיד לִי׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-פַּרְעֹה חֲלוֹם פַּרְעֹה אֶחָד

הוּא אֵת אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עֲשָׂה הַגִּיד לְפַרְעֹה׃ שִׁבְעַ²⁶

פֶּרֶת הַטֹּבֹת שִׁבְעַת שָׁנִים הִנֵּה וְשִׁבְעַת הַשָּׁבָלִים
הַטֹּבֹת שִׁבְעַת שָׁנִים הִנֵּה חֵלֹם אֶחָד הוּא׃ [דבריאל] וְשִׁבְעַת
הַפְּרוֹת הַרְקוֹת וְהַרְעַת הָעֵלֶת אַחֲרֵיהֶן שִׁבְעַת שָׁנִים
הִנֵּה וְשִׁבְעַת הַשָּׁבָלִים הַרְקוֹת שְׂדֵפוֹת הַקָּדִים יִהְיוּ
שִׁבְעַת שָׁנֵי רָעַב׃ [28] הוּא הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־
פַּרְעֹה אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עָשָׂה הָרָאָה אֶת־פַּרְעֹה׃ [29] הִנֵּה
שִׁבְעַת שָׁנִים בָּאוֹת שִׁבְעַת גְּדוֹל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם׃
וְקָמוּ [30] שִׁבְעַת שָׁנֵי רָעַב אַחֲרֵיהֶן וְנִשְׁכַּח כָּל־הַשִּׁבְעַת
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְכָל־הָרָעַב אֶת־הָאֶרֶץ׃ [31] וְלֹא־יֹודַע
הַשִּׁבְעַת בְּאֶרֶץ מִפְּנֵי הָרָעַב הֵהוּא אַחֲרֵי־כֵן כִּי־כָבַד
הוּא מְאֹד׃ [מפסוק] [32] וְעַל הַשָּׁנוֹת הַחֵלֹם אֶל־פַּרְעֹה פַּעַמַּיִם
כִּי־נִכּוֹן הַדָּבָר מֵעַם הָאֱלֹהִים וּמִמֶּהָר הָאֱלֹהִים
לַעֲשׂוֹתוֹ׃ [33] וְעַתָּה יֵרָא פַּרְעֹה אִישׁ נָבוֹן וְחָכָם וַיִּשְׁיֹתְהוּ
עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם׃ [34] יַעֲשֶׂה פַּרְעֹה וַיִּפְקֹד פְּקָדִים עַל־
הָאֶרֶץ וַחֲמִשָּׁתַּיִם אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשִׁבְעַת שָׁנֵי הַשִּׁבְעַת׃

וידבר פרעה אל יוסף בחלמי הגני
עמד על שפת היאר והגה מן היאר עלת שבע
פרות בריאות בשר ויפת תאר ותרעינה באזו
והגה שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות
ורעות תאר מאד ורקות בשר לא ראיתי כהגה
בכל ארץ מצרים לרע ותאכלנה הפרות הרקות
והרעות את שבע הפרות הראשונות הבריאת

ותבאנה אל קרבנה ולא גודע כי באו אל קרבנה
ומראיהן רע כאשר בתזמלה ואיקץ וארא בחלמי
והגה שבע שבלים עלת בקנה אחר מלאת וטבות
והגה שבע שבלים צגמות דקות שדפות קדים
צמזות אחריהם ותבלען השבלים הדקת את
שבע השבלים הטבות ואמר אל הזרטמים ואין
מגיד לי ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחר
הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה שבע

פרת הטבת שבע שנים הגה ושבע השבלים
הטבת שבע שנים הגה חלום אחד הוא ושבע
הפרות הרקות והרעת העלת אחריהן שבע שנים
הגה ושבע השבלים הרקות שדפות הקדים יהיו
שבע שני רעב הוא הדבר אשר דברתי אל
פרעה אשר האלהים עשה הראה את פרעה הגה
שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים
וקמו שבע שני רעב אחריהן ונשכחו כל השבע
בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ ולא יודע
השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחרי כן כי כבד
הוא מאד ועל השנות החלום אל פרעה פעמים
כי זכון הדבר מעם האלהים וממהר האלהים
לעשותו ועתה ירא פרעה איש זבון וחכם וישיתו
על ארץ מצרים יעשה פרעה ויפקד פקדים על
הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע